

L'eterna batalla entre el Halloween i la Castanyada

Les arrels són les mateixes i que són dues cares d'una mateixa moneda, per la qual cosa, és força ridícul oposar-se a una i exaltar-ne l'altra

ENRIC QUÍLEZ CASTRO.- Cada any, quan s'acaba l'octubre, apareix a les xarxes socials, i de vegades també en mitjans seriosos, l'etern debat entre Castanyada i Halloween: que si la Castanyada és nostrada i el Halloween un invent dels americans, que les tradicions catalanes, etc. Alguns fins i tot les fusionen i parlen de *Castalloween*.

Particularment, he de dir-vos que començo a estar fart d'aquest ridícul debat i que cada any acabo dient el mateix i enguany no serà pas diferent: tot i que la Castanyada i el Halloween són festes lleugerament diferents, les arrels són les mateixes i que són dues cares d'una mateixa moneda, per la qual cosa, és força ridícul oposar-se a una i exaltar-ne l'altra.

A veure, és molt senzill. A finals d'octubre, els pobles europeus antics (i els de mig món on hi ha estacions marcades) celebren la collita i el final del bon temps, per preparar-se per l'hivern. No és casualitat que aquestes festes caiguin a mig camí entre l'equinocci de tardor i el solstici d'hivern.

Tot i que la Castanyada i el Halloween són festes lleugerament diferents, les arrels són les mateixes i que són dues cares d'una mateixa moneda. Un dels pobles europeus que més influència van tenir respecte d'aquesta festivitat varen ser els celtes, que celebraven la festa del Samhein (pronunciat sówein) la nit del 31 d'octubre. En aquest moment, les ànimes de l'inframón podien sortir a la superfície i barrejar-se amb els vius i, de la mateixa manera, els vius podien arribar a baixar a l'inframón.

Una de les coses que es feien era collir naps, molt abundants, amb formes capricioses, buidar-los i posar-los una petita flama.

El segle XIX, a causa de la gran fam que va patir Irlanda, país hereu dels pobles celtes i qui millor ha conservat aquestes tradicions, moltíssims irlandesos van fugir de la gana i van emigrar als Estats Units, on es van endur les seves tradicions. Allà, els naps no abundaven. En canvi, les carabasses eren molt comunes i ja podeu imaginar la resta.

A començament del segle XX, Hollywood va recollir aquesta festa i ens la va retornar amb el nom de Halloween (Hollow Eve: Nit d'Ànimes), que era exactament la nostra nit d'ànimes, sols que a l'Europa catòlica, l'església la va assimilar a la nit de l'1 de novembre, festivitat de Tots Sants.

Podeu celebrar les dues coses alhora, que no traïu ningú

A Catalunya, els productes gastronòmics típics eren les castanyes, els moniatos, però també els naps i les carabasses.

En definitiva, diferents formes de celebrar el mateix. No patiu: podeu celebrar les dues coses alhora, que no traïu ningú. Uns faran la Castanyada i menjaran panellets, i altres es disfressaran de bruixes i aniran recollint caramels sota el típic "*trick or treat*" (paga o plora).

A Cerdanya, des de fa uns quants anys, ens hem reinventat i celebrem la Nit d'Ànimes, amb la desfilada dels Espantanens pels carrers de Puigcerdà i de Ger, repartint caramels i espantant grans i petits. Un altre aspecte de la mateixa festa.

Us demano, doncs, que deixeu estar aquest ridícul debat sobre quina festa és més catalana o més autèntica, perquè totes dues ho són o cap ho és, segons es miri.